

holdsregler, som øjnede den mindste Chance langt ude og derfor kunde være med til at udnytte den. Det er Handelsministerens ideale Stilling. Vi burde nærme os det Ideal i langt stærkere Grad, end vi for Tiden gør. Baade Regeringen, vore politiske Ledere og vore bankmæssige og finansielle Ledere burde for længst have øjnet baade Farerne og Chancerne. Da den store Chance var der i 1920 med Hensyn til Rusland, forspildte vi den, og vi greb den først, da en stor Del af den havde tabt sin Værdi. Farerne, dem saa vi ogsaa alt for sent. Det gælder baade de finansielle og de politiske Ledere. Det er ganske givet, at i en økonomisk Tilstand, hvor vi har en fri Valuta, d. v. s., hvor Valutaen ikke er guldbunden, hvor vi ikke har Gulddindløselighed, maa der til Tider komme Betalingsvanskeligheder. Det kan slet ikke være andet. Ganske bortset fra Handelsbalancen maa Betalingsbalancen til Tider blive ugunstig. Nu har vi tilmed haft en negativ Handelsbalance i mange Aar. Det gjorde ikke saa forfærdelig meget endda, ikke altid i hvert Fald, saa længe vi havde Gulddindløseligheden. Det er naturligvis en langt farligere Ting, naar vi ikke har Gulddindløselighed. En Gang imellem maa der dukke betydelige Vanskeligheder op med Hensyn til vor Betalingsbalance. Det maa der paa de Aarstider, da vi indfører mange Raastoffer, og det skal jo vort Land, der isaa høj Grad lever af at indføre Raaprodukter og omsætte og forædle dem — vi har jo ikke Kul og Jern og Metaller. Hvis vi importerede Obligationer — det har vi ganske vist ikke gjort i stort Omfang i de senere Tider —, saa vilde der ogsaa komme Vanskeligheder. Hvis vi skal betale høje Renter og Afdrag af vor Statsgæld, saa kommer der store Vanskeligheder, og der har vi ganske vist en desværre alt for stærkt stigende Vanskelighed. Der er vist i Øjeblikket en særlig Vanskelighed for vor Betalingsbalance. Efter hvad der er sagt mig fra kyndig Side, er ikke saa faa tyske Tilgodehavender her i Landet i Øjeblikket i Færd med at omsættes i Sterling, hvilket naturligvis fremkalder yderligere Efterspørgsel efter Sterling og maa bidrage til, at vor Kroner Kurs gaar ned. Men alt saadant noget skal Handelsministeren se fra sit høje Stade — hvorfra man, som Statsministeren en Gang sagde, ser meget mere end andre dødelige — og varsko i Tide. Han skal være med til at gribe Chancen eller gøre andre opmærksom paa den, han skal være med til at advare imod Farerne.

I Stedet for har man ladet Maaned gaa efter Maaned, Fjerdingaar efter Fjerdingaar, og selv efter at Initiativet til Valutakonferencen efter Aftale med Regeringen er blevet taget, er der gaaet et halvt Aars Tid. Man spørger sig selv: Har vi en Regering, eller har vi ikke en Regering? Har vi Ministre, det vil sige levende Mennesker, eller regeres vi af en Flok Søvnngængere? En Flok Søvnngængere, som naturligvis nok er levende, skinlevende eller skindøde, hvad man skal kalde dem, som ogsaa kan fare op en Gang imellem, naar de kommer i betænkelig Nærhed af et Vindue. Naar de er ved at styrte ud og knække Halsen, kan det give et Sæt i dem, saa kan de leve op, saa er det, disse Skridt til Siden maa foretages, indad eller bagud, eller hvorved de nu kan redde Livet, deres politiske Liv, som synes at være dem alt, saa faar det gaa med Landets økonomiske Liv, som det kan.

Formanden: En fortsat Behandling af Ordet Søvnngænger finder jeg ikke passende, naar det ærede Medlem sætter det i Forbindelse med Ministeriet.

Borgbjerg: Den Kursudjævningsfond, her foreslaas, betragter jeg som en under disse sørgelige Forhold paa Grund af Bankverdenens og den politiske Ledelses Forsømmelighed gennem lang Tid foranlediget Nødhjælp for den danske Krone i Øjeblikket, og vi staar her fra de forskellige Sider i en Slags Tvangssituation, som man jo saa ofte gør, naar det rette Øjeblik er forsømt, og der ikke er undt os fornøden Tid til Overvejelse, som ved forskellige Statslaan, som ved Spørgsmaalet om Forbud mod Udførsel af dobbeltmøntede Kreditobligationer og som ved forskellige andre Lejligheder. Det er det gale ved at have en Regering, der altid kommer i sidste Øjeblik: i sidste Øjeblik er næsten altid praktisk talt for sent. Vi staar i en vanskelig Stilling, i en Slags Tvangssituation overfor dette Forslag, som er en Nødhjælp for den danske Krone i Øjeblikket. I Virkeligheden er det, her foreslaas, samtidig med at Valutakonferencen — det gør alle dens Medlemmer — advarer imod nye Laan, i Virkeligheden et Forslag om Statslaan, en Indførsel her i Landet af 125—130 Mill. Kr. Nu vil man ikke kalde det Statslaan, man kalder det Kassekredit eller Overtrækningskredit i et Londoner Bankhus, og dets Anvendelse er naturligvis bestemt begrænset, og man maa jo ogsaa haabe, at det ikke vil blive brugt alt sammen. Det er rigtigt. Men i Virkelig-